

יום ב', כ"ב ב תשס"ד (15 במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
 אבא קובנר, 1978

לאחר פרעות הערבים, מאורעות תל-חי ופירוק האירגון "השומר" בשנת תר"פ (1920-5680), הוחלט היום - **כ"ב באדר ב'** - להקים אירגון חדש, "**הגנה עברית**" בארץ-ישראל. ההחלטה ננקטה בוועידת "אחדות העבודה" בכנרת, והוותה ביטוי ממשי למגמת הקמת הבית היהודי כאן בארץ. כח מחתרתי זה היה לימים הגרעין לצה"ל שהוקם ב-1948. עם פרוץ מאורעות 1936-1939 התגייסו רבים מחבריה ל"משטרת היישובים העבריים", ושנה לאחר מכן, ב-1937, הוקמו "פלוגות השדה" (=פ"ש) שאח"כ הצטרפו ל"פלוגות הלילה המיוחדות" תחת פיקודו של **אורד וינגייט**. ב-1939 אירע פילוג בשורות כחות אלה ופרשה קבוצה והקימה את אצ"ל (=ארגון צבאי לאומי). במלה"ע ה-2, התגייסו רבים מחברי ה"הגנה" לצבא הבריטי, וב-1941, הוקמו "פלוגות המחץ" (=פלמ"ח). עם תום המלחמה ועד 1948, היתה ה"הגנה" פעילה בעליה ה"בלתי-לגאלית" ובפעולות נגד הבריטים. ב-31 במאי (=כ"ב באייר) הפכה לצה"ל.

[תאריכון]

§§§

היום, לפני 55 שנה, בשנת תש"ט (1949-5709), **עלה לקרקע גרעין המייסדים** של היישוב "**כפר דרום**" לסיבוב השני שלו, לאחר שהקבוצה הקודמת התיישבה דרומית לעזה 3 שנים לפני-כן ב-1946. קבוצה זו הפגינה גבורה בשעת מלחמת השחרור ושרידי הקבוצה התמזגו עם גרעין חדש (קבוצת נתיבות-מורשה) שהקים יישוב חדש ליד קבוצת יבנה וקרא את שמו היישוב, **בני דרום**. ה'סיבוב השלישי' היה אחרי מלחמת ששת הימים ב-1967 והוא יושב, בע"ה, לבטח היום בגוש קטיף שבחבל עזה.

כפר דרום היה אחד מ-10 הקיבוצים של תנועת הקיבוץ הדתי לפני פרוץ מלחמת השחרור. בתום המלחמה נותרו רק 5 קיבוצים מתנועה זו. כפר עציון, משואות יצחק ועין צורים - שכולם שכנו בגוש עציון - נכבשו, ואילו כפר דרום ובארות יצחק התפנו עקב מצבם החמור. האדמה של כפר דרום (260 דונם) נקנתה לראשונה מתושב דיר-אל-בלח בשנות ה-30. זאת היתה אדמת ביצה שרכש טוביה זיסקינד מילר מרחובות במסגרת גאולת קרקעות. הוא נטע שם מטע תמרים וחפר באר, אך במאורעות 1936-1939 נעקר המטע ונסתמה הבאר. מילר מכר את הקרקע לקק"ל.

בשנת תש"ז (1946) הוחלט על מבצע חריג בהיקפו ואפוף סודיות: העלאת 11 נקודות התיישבות בנגב - כולן בלילה אחד, במוצאי יום הכיפורים. [התפתחות האירועים] הוכיחו שהגבולות [של המדינה בדרך] ייקבעו לפי העובדות בשטח. עפ"י תכנית החלוקה שהציעו האמריקאים, האזור מבאר טוביה דרומה אמור היה להיות בידי ערבים או בריטים. לאחר שתכנית זו נדחתה, החליטו מוסדות היישוב ליישב את הנגב בדחיפות. העלאת הנקודות היתה תגובה נחושה למדיניות "הספר הלבן". עד פרוץ מלחמת השחרור, היו יחסי גומלין טובים בין תושבים מדיר-אל-בלח לבין חברי הקיבוץ. כאשר גילו תושבי העיר שצמח לידם יישוב, הם שלחו את ילדיהם לעזור בהקמת הגדר(!), הגישו כיבוד, ואפילו הציעו לחברי כפר דרום לשאוב אצלם מים עד שנסתיימה חפירת הבאר. עם תחילת המלחמה, הופר הקשר הטוב...

[<http://www.kibbutz.org.il/dati/dati/mahlakot/archion/Kfar%20Darom.htm>]

שמא נשכח את טאבה לגמרי...

”כאשר שמענו כן ראינו בעיר ה' צב-אות בעיר אלוקינו, אלוקים יכוננה עד עולם סלה.” [תהלים מ"ח 9]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום שני

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום ב', כ"ב ב תשס"ד (15 במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

כ"ח בתשרי תשנ"ד (13 באוקטובר 1993) – שיחות על יישום הסכם "עזה ויריחו תחילה" נפתחות בטאבה...

”כאשר שמענו כן ראינו בעיר ה' צב-אות בעיר אלוקינו, אלוקים יכוננה עד עולם סלה.” [תהלים מ"ח 9]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום שני

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל